

i en overskuelig Fremtid næppe gennemføre i dette Ting. Jeg skal paa dette Tidspunkt anbefale, at Forslaget faar en hurtig Behandling i dette Ting, saa at vi maaske i Aar kunne naa til at imødekomme de Ønsker, der næres rundt omkring i Landets Købstæder. Jeg skal til Slut omtale en Ting, der forefaldt paa dette Købstaddelegeretmøde. Det blev fra flere Sider fremhævet, at det var mærkeligt, at denne Sag blev rejst af fem Landborepræsentanter. Jeg erkender, at jeg maaske nærmest føler mig som Landborepræsentant, men jeg kan ikke erkende, at vi Forslagsstillere, som alle repræsenterer Købstæder her i Landet, udelukkende skulle føle os som Landborepræsentanter, vi føle os selvfølgelig ogsaa som Repræsentanter for de Købstæder, vi have den Ære at repræsenterer her i dette Ting. Naar der foreligger Spørgsmaal, der have Interesse for Byerne, skal det ogsaa være vor Opgave efter bedste Evne at arbejde paa Løsningen af dem. Forslagsstillerne finde, ligesom det blev udtalt fra forskellige Sider paa Købstaddelegeretmødet, at det er naturligt og rigtigt, at Købstæderne selv faa Ret til at vælge Formændene i de kommunale Raad. Vi kunne ikke forstaa, at det skulde være naturligt og rigtigt at bevare den bestaaende Tilstand, hvor man ofte beskikker til Formand for de kommunale Raad en Mand, der springer lige ud fra et ministerielt Kontor til Herredsfoged- eller Byfogedembedet og samtidig dermed bliver Borgmester. Han kan ikke forudsættes at være inde i, at have Interesse for, og, om jeg saa maa sige, at have Forstand paa de Forretninger, der følge med Borgmesterstillingen. Det er derfor naturligt, at der ofte hersker Misfornøjelse i Byerne med dette Forhold. Dertil kommer, at man navnlig i de mindre Byer let er udsat for ofte at skifte Borgmester. Naar han har været der nogle Aar og sat sig ind i Sagerne, søger han ofte et bedre Embede, og saa har man Historien om igen. Der er endelig endnu et Forhold, der i Begyndelsen af Halvfemserne gav Anledning til, at dette Lovforslag kom frem, og det var dette, at naar en Borgmester havde Forfald, beskikkede man uden videre ved Konstitution en anden Mand fra Byen til at lede

Byraadets Forhandlinger og til at tage Sæde i Byraadet. Jeg ved ikke, om dette er lovmedholdeligt, men det er praktiseret, og det er ganske urimeligt. Jeg tror næppe, at det fra nogen Side kan siges at være i Overensstemmelse med Kommunernes Selvstyre, at man saaledes uden videre beskikker en bestemt Mand til at have Sæde og Stemme i Byraadet og derved ogsaa komme til at afgive sit Votum i vigtige Sager for Byen. Hvis jeg var Byraadsmedlem i et saadant Tilfælde, vilde jeg maaske tage under Overvejelse, om det ikke kunde være formaalstjenligt at vise ham Døren paa en pæn Maade og se, hvad dette vilde føre til; jeg synes nemlig, at dette Forhold er under al Kritik. Jeg slutter med at sige, at vi føle en varm Interesse for Landets Købstæder, og at jeg føler mig overbevist om, at det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, nærer en levende Interesse for denne Sag og vil gøre sit til, at vi kunne faa en saadan Løsning, at Landets Købstæder kunne faa den samme Ret, som den mindste Kommune paa Landet har, til at vælge sin Formand, saa at ikke længer Vælgerne i Landets Købstæder skulde betragtes som Vælgerne af anden Klasse.

E. Sørensen: Jeg har bedt om Ordet for allerede paa det nuværende Tidspunkt at tage et Forbehold. De ærede Forslagsstillere, der i 1896—97 forelagde det samme Forslag, der her foreligger, have anmodet mig om at være Medforslagsstiller, vel begrundet i, at de tidligere Repræsentanter for den Kreds, jeg repræsenterer, have været Medforslagsstillere, saavel da Forslaget fremkom første Gang i Samlingen 1882—83, som da det sidst forelagdes i 1896—97. Jeg er med Glæde gaaet ind derpaa, fordi jeg fuldt billiger Grundtanken i dette Forslag. Jeg har ogsaa fundet det fuldstændig rigtigt og naturligt, at Forslaget forelægges igen her i Folketinget i samme Form som tidligere, hvad der jo atter i alle Hovedtræk er den samme, hvori det blev forelagt i Samlingen 1882—83 af flere højagtede Forslagsstillere med afdøde Biskop Monrad som Ordfører. Men jeg maa forbeholde mig under Sagens videre Gang, i alt Fald, naar